

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 214/22

Luxembourg, 22. december 2022

Sodba Sodišča v zadevi C-237/21 | Generalstaatsanwaltschaft München (Prošnja za izročitev Bosni in Hercegovini)

Izročitev državljana Unije tretji državi, da bi ta v njej prestal kazen, je lahko upravičena, da se prepreči nevarnost nekaznovanja

To med drugim velja, kadar je zaprosena država članica na podlagi mednarodnega prava zadevno osebo zavezana izročiti tretji državi, ki prosi za izvršitev in ne soglaša s tem, da bi se kazen izvršila na ozemlju zaprosene države članice

Da bi Bosna in Hercegovina lahko izvršila zaporno kazen, je Nemčijo prosila za izročitev Bosanca, ki ima tudi hrvaško državljanstvo, kar pomeni, da je državljan Unije.

Po navedbah višjega deželnega sodišča v Münchnu (Nemčija) je Nemčija zadevno osebo načeloma zavezana izročiti zaradi svojih obveznosti, ki jih ima do Bosne in Hercegovine na podlagi Evropske konvencije o izročitvi.

Vendar se sprašuje, ali pravo Unije nasprotuje izročitvi, saj državljanom Unije daje pravico do svobodnega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic in poleg tega prepoveduje diskriminacijo zaradi državljanstva. Nemška ustava namreč prepoveduje izročitev Nemcev tretji državi. V takih okoliščinah pravo Unije ne dovoljuje različnega obravnavanja nemških državljanov in državljanov drugih držav članic, ki kot zadevna oseba stalno prebivajo na nacionalnem ozemlju, ki ga pomeni to, da ti drugi državljani niso varovani s tako prepovedjo, razen če to različno obravnavanje temelji na objektivnih razlogih in je sorazmerno z legitimnim ciljem, ki mu nacionalno pravo sledi.

Višje deželno sodišče v Münchnu, ki je dvomilo o uporabi sodne prakse Sodišča v položaju, v katerem na podlagi mednarodnega prava obstaja obveznost izročitve, se je obrnilo na Sodišče. Navaja, da so nemški organi hrvaške organe obvestili o prošnji za izročitev, vendar se hrvaški organi na to niso odzvali. V skladu z nemškim pravom pa **zadevna oseba lahko kazen prestaja v Nemčiji, če Bosna in Hercegovina s tem soglaša.**

V današnji sodbi je Sodišče odgovorilo, da **mora** v tem položaju zaprosena država članica (**Nemčija**) **dejavno poskušati pridobiti to soglasje, da bi se kazen lahko izvršila na ozemlju te države članice, kar bi omogočilo preprečitev nevarnosti nekaznovanja in hkrati pomenilo, da se za zadevnega državljana uporabi ukrep, ki manj posega v njegovo svobodo gibanja kot njegova izročitev tretji državi.**

Če pa tega soglasja ne pridobi, pravo Unije (v tem primeru pravica državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ter prepoved diskriminacije) **ne nasprotuje temu, da zaprosena država članica (Nemčija) na podlagi mednarodne konvencije zadevnega državljana Unije izroči. V nasprotnem primeru bi obstajala nevarnost, da zadevna oseba ostane nekaznovana.**

Treba pa je opozoriti, da je izročitev na podlagi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah izključena, kadar obstaja resna nevarnost, da bo zadevna oseba v zadevni tretji državi podvržena smrtni kazni, mučenju ali drugemu nečloveškemu oziroma ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎(+352) 4303 2793

Ostanite povezani!

